

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010037
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7617010037.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

W. K., nar. X.XX.XXXX v W., okres C., Česká republika, trvale bytom
A. nad A., ul. B. č. XXXX/XX, prechodne bytom Česká
republika, S. č. XX - E., okres Mladá Boleslav,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v dobe od 24. septembra 2014 doposiaľ v Krompachoch, v Hřivne na území Českej republiky a inde neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na syna V. K., nar. X.X.XXXX, i keď mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 8P/108/2012 zo dňa 26.09.2013, právoplatného dňa 10.12.2013 mal prispievať na jeho výživu mesačne sumou 50 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa R. L., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 1750 eur, pričom výživné neuhradzoval aj keď bol zamestnaný a tak konal, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/96/2014 zo dňa 25.8.2014, právoplatným dňa 24.9.2014 k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 18.1.2017 na tunajší súd obžalobu na W. K. pre skutok, že v dobe od 24. septembra 2014 doposiaľ v Krompachoch, v Hřivne na území Českej republiky a inde neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na syna V. K., nar. XX.XX.XXXX, i keď mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 8P/108/2012-72 zo dňa 26.09.2013, právoplatného dňa 10.12.2013, mal prispievať na jeho výživu mesačne sumou 50,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa R. L., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 1.400,- Eur, pričom výživné neuhrádzal aj keď bol zamestnaný a tak konal, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 1T/96/2014 zo dňa 25.08.2014, právoplatným dňa 24.09.2014, k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, ktorý právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona s použitím § 138 písm. b) Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol uznesením zo dňa 2.3.2017, ktorým podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi. Predmetné uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/42/2017 zo dňa 9.5.2017 a okresnému súdu uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Preto súd nariadil na prejednanie veci hlavné pojednávanie.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Tr. poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného W. K..

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 22.7.2016, kde uviedol, že v tejto dobe býva v podnájme s družkou T. K., vedú spoločnú domácnosť, v ktorej nie sú žiadne deti. Rodinný rozpočet vedie on, družka nepracuje, je evidovaná na úrade práce. Zarába asi 20.000,-Kč mesačne. V minulosti mával tak 13.000-14.000,-Kč mesačne v iných zamestnaniach. Platia nájom 7.000,- Kč aj s energiami, prerábajú byt, ktorý im síce ešte nepatrí, ale je v jednaní, že ho budú kupovať. Budú ho kupovať za 890.000,- Kč, na to si berú hypotéku. Pretože mu žiadne uznesenie o vznesení obvinenia doposiaľ nebolo doručené, je bezpredmetné, aby sa vyjadroval, či proti nemu podáva sťažnosť, keď nevie, čo je v ňom napísané. To, že má platiť výživné vie, vie, že v súčasnej dobe ten dlh činí 970,- €. Inak ten dlh na výživnom trvá asi tri roky, najprv to bol dlh 2060,- €, súd to potom zmenil na 970,-€. V minulosti pani Uličnej výživné na ich syna V. posielal, potvrdenia ale nemôže nájsť. Vie o tom, že dlh na výživnom mal začať vznikať niekedy v dobe, keď mu prišiel nejaký dokument za súdu v Spišskej Novej Vsi, že má dlh na výživnom. To bolo asi pred dvoma rokmi. Od tejto doby na výživnom nezaplatil vôbec nič. Od 24.9.2014 do súčasnej doby nezaplatil na výživnom vôbec nič. W. L. nechcela po ňom ani korunu. Niekedy v roku 2014 mu prišiel najprv papier za súdu v Spišskej Novej Vsi, kde bola stanovená výška výživného na V. 50,-€ mesačne na jeho syna V. k rukám matky pani L., asi za ďalší mesiac mu prišiel ďalší papier od toho istého súdu, že na neho bolo pre to výživné podané trestné oznámenie pani L.. Výživné neplatil, pretože ho nebolo kam posielat'. Je pravda, že pani L. v minulosti platil, ale ona si potom našla priateľa a on nevedel, kam sa odsťahovali. Vždy, keď výživné platil, posielal to poštovou poukážkou na poštu na Slovensku a chodili mu doklady o tom, že to pani L. prevzala. Nikdy sa mu nestalo, že by sa mu takto posielané peniaze vrátili. On vlastne nevie, či je alebo bola pani L. schopná prevziať na tej istej adrese od neho výživné v dobe, keď výživné prestal posielat', proste keď sa dozvedel, že má mať priateľa a ten má byť v Nemecku, tak prestal výživné posielat'. S pani L. ani so synom V. nebol a ani nie je v akomkoľvek kontakte. Cez sociálny úrad sa snažil o striedavú starostlivosť, bolo by to schválené za podmienky, že by za V. musel chodiť na Slovensko, čo ale on nerobí. So synom sa nevidel asi štyri roky, taktiež s pani L., ani si nepísali, nijak sa nekontaktovali. Za celé tie štyri roky nemohol kvôli zamestnaniu V. navštíviť. Je pravda, že víkendy mal voľné, ale cesta na Slovensko je drahá. Snažil sa získať telefonický kontakt na pani L. cez jeho otca, ona mu ho nedala. Jeho zamestnanie od 24.9.2014 do súčasnej doby a zárobky vo firmách : T. Mladá Boleslav od apríla 2014 do novembra 2015 - 13.000-14.000,- Kč mesačne, DHL Nepřevázka november 2015 - júl 2016 - 13.000-14.000,-Kč, v súčasnej dobe pracuje od júla 2016 vo firme G. W., pracovisko A. a zarába 20.000,-

Kč mesačne. Nikdy sa mu nestalo, aby bol od septembra 2014 bez práce. Prácu menil kvôli tomu, aby viac zarábal. Vyživovaciu povinnosť nenahlasoval. Nikto sa ho na to nepýtal. V tej dobe nemal iný príjem, než zo zamestnania. Žiadne dávky odnikiaľ nepoberal, nič nepredával, iný príjem proste nemal. Po celú tú dobu bol zamestnanec, nebol živnostník. Žiadnu inú vyživovaciu povinnosť než na V. nemá. Celkový príjem ich domácnosti je 28.000,-Kč, 8.000,-Kč dávky v nezamestnanosti pre priateľku. So slečnou L. sú dohodnutí na tom, že do dvoch mesiacov jej pošle celkovú čiastku dlžného tak, aby bol dlh úplne uhradený. Dohodli sa na tom cez facebook. Teda posledné dva týždne spolu v kontakte sú a má i číslo účtu, kde má peniaze poselať.

Svedkyňa R. L. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že po Vianociach v roku 2013 prišla so synom bývať k matke do Krompách a už tam ostali natrvalo. Obžalovaný na syna výživné neplatí vôbec. Ohľadne určenia výživného dala návrh na súd v roku 2012, na čo sa obžalovaný začal vyhrážať, že aj on ju dá na súd. Dal návrh ohľadne striedavej starostlivosti, sám na súd neprišiel a sudca rozhodol, že môže syna vídavať v konkrétne určené víkendy za jej prítomnosti. Obžalovaný za synom neprišiel nikdy. Výška výživného je stále 50 eur, návrh na zvýšenie výživného zatiaľ nepodala, keďže nevie, či to má význam, keď neplatí ani tých 50 eur. Dlh k terajšiemu dňu je vyše 4000,- eur za celé obdobie, podľa žalovaného obdobia výšku dlhu neprerátala. Písala mu, že nemá peniaze na syna, aby nejaké poslal. Keď bývala asi rok u mamy, písal že chce číslo účtu a adresu. V roku 2016 resp. tohto roku sa ozval cez messenger, že chce číslo účtu, kde chce poselať peniaze. Tak isto jeho otec jej písal, aby sa kontaktovala s obžalovaným, lebo jej chce poslať peniaze. Poslala mu číslo účtu - napísala na facebook, žiadne peniaze jej však doposiaľ neprišli. Vyhováral sa, že je v práci a do banky pôjde potom. Večer písal, že bol v banke, ale peniaze poslal na iný účet, ale že prídu. Peniaze neprišli doposiaľ. V roku 2017 jej napísal, že podniká, nemá čas sa s ňou baviť, tak mu odpísala, nech zaplatí dlh na výživnom. S výživou syna je pomáhala mama a sestry. Od 13.4.2015 má priateľa, ktorý jej pomáha so starostlivosťou o syna. Nevie odkiaľ sa to dozvedel obžalovaný a začal vypisovať, že mu má dať pokoj, prečo ich stále otravuje, že on má svoju rodinu, ona má svoju rodinu a peniaze pošle. Písala aj jeho priateľka. Keď dala návrh na určenie výživného a trestné oznámenie ešte uviedol, že ho má vymazať z rodného listu a zapísať ako otca nového priateľa. Taktiež jej raz povedal, že jej pošle peniaze, ale chce komunikovať so synom cez skype. Odpísala mu, prečo chce s ním komunikovať, keď sa o neho od mala nestaral a tiež že nemá peniaze na počítač, aby si zriadila skype. Obžalovaný synovi neposlal žiaden dar ani na narodeniny, ani na Vianoce, raz mu napísal „Všetko najlepšie“. Syna nemohla dať ani do škôlky, nakoľko nemala peniaze. Keď si našla priateľa dala ho aspoň do predškolskej výchovy. Komunikácia s obžalovaným prebiehala vždy cez facebook, on mal nejaké spoločné konto so súčasnou priateľkou, ona má stále ten istý nick. Náhradné výživné na syna poberala približne jeden rok z Centra pre medzinárodnú právnu ochranu detí. Na syna poberať len prídavky vo výške 23 eur. Vždy sa snažila aby bol syn čistý, mal čo jesť, nikdy netrpel núdzou. Neplnenie výživného nemalo u syna trvalo nepriaznivé následky. Ona sama pracovala brigádnicou v Tesco, odkiaľ ju prepustili. Bolo ťažké nájsť si prácu v Krompáchoch a posielal si žiadosti aj do Spišskej Novej Vsi.

Na otázku, či sa niekedy vyjadrila obžalovanému, že nechce ani korunu, svedkyňa uviedla, že nie. Obžalovaný písal, že mu má dať pokoj, ona mu písala, že on jej k životu nechýba, ale nech zaplatí výživné na syna tak ako má.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Podľa zápisnice o trestnom oznámení dňa 05.10.2015 podala R. L. trestné oznámenie na obžalovaného W. K. v súvislosti s predmetným skutkom.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8P/108/2012 zo dňa 26.09.2013, právoplatným dňa 10.12.2013 bolo preukázané, že maloletý V. K. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 50,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky.

Zo správ Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný nie je registrovaný u zamestnávateľa ani ako samostatne zárobkovo činná osoba, nepodal žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok ani dôchodku. V dobe od 24.9.2014 úrad eviduje množstvo voľných pracovných miest.

Správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny preukázala, že obžalovaný bol vedený na úrade ako uchádzač o zamestnanie od 25.10.2006 do 19.3.2007, nie je a nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves a potvrdenia o poberaní náhradného výživného za neplatené výživné bolo R. L. poskytované náhradné výživné s účinnosťou od 01.09.2015 vo výške 50,- eur mesačne.

Zo správy ZCL - OTAS, s.r.o. Praha vyplynulo, že obžalovaný bol ich zamestnancom v období od 20.8.2014 do 27.4.2015. Pracovný pomer bol skončený dohodou. Priemerná čistá mesačná mzda činila v období 8/2014-1/2015 sumu 15.071,-Kč a období 3-4/2015 sumu 17.786,-Kč. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Na jeho mzdu bol vedený exekučný príkaz, na ktorý bolo celkom strhnutých 11.099,-Kč.

Z oznámenia HV Agency, s.r.o. Praha bolo preukázané, že s obžalovaným mali uzavretý pracovný pomer od 5.6.2015 do 31.7.2015, jeho priemerná čistá mzda bola 11.876,-Kč, zrážky neboli vykonávané.

Zo správy HR GROUP, s.r.o., Mladá Boleslav vyplynulo, že s obžalovaným mali uzatvorenú pracovnú zmluvu od 3.8.2015 do 20.10.2015. Pri nástupe do zamestnania nenahlásil žiadnu vyživovaciu povinnosť, zo mzdy mu neboli strhávané žiadne zrážky, jeho priemerná, čistá mzda činila 12.789,-Kč.

Podľa správ zamestnávateľa Lepší práce, s.r.o., Praha obžalovaný bol u nich zamestnaný od 14.10.2015 do 15.3.2016 s priemernou, čistou mesačnou mzdou 11.123,66 Kč za obdobie 10-12/2016 a priemernou, čistou mesačnou mzdou 14.833,33 Kč za obdobie 1-3/2016.

Zo správy DHL Automotive s.r.o Praha vyplynulo, že obžalovaný bol ich zamestnancom od 16.3.2016 do 24.6.2016, kedy bol tento pracovný pomer ukončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa. Pri nástupe do zamestnania obžalovaný uviedol, že má dieťa, ale neuplatňoval si na neho zvýhodnenie. Podľa potvrdenia zamestnávateľa jeho priemerná, čistá mzda činila 12.717,-Kč.

Podľa správy Wassa commercial s.r.o., Praha bol obžalovaný ich zamestnancom od 20.7.2016 a k 31.7.2016 bol z ich strany ukončený pracovný pomer. Obžalovaný nenastúpil na zmenu už 22.7.2016, tú si nadpracoval a od 1.8.2016 bez udania dôvodu a zrušenia pracovného pomeru svojvoľne prestal dochádzať do zamestnania. Jeho mzda za mesiac júl bola vo výške 5.805,-Kč.

Zo správy zamestnávateľa RECTICEL Interiors CZ s.r.o. Mladá Boleslav vyplynulo, že obžalovaný nebol nikdy ich zamestnancom.

Zo správy Obvodného soudu pro Prahu 5 bolo preukázané, že obžalovaný je od 29.11.2016 zamestnaný u zamestnávateľa FaSTaZaM agency, s.r.o. Mladá Boleslav. Z Českej správy sociálneho zabezpečenia obžalovaný nepoberá dôchodok ani nemocenské dávky. Podľa Úradu práce Českej republiky obžalovaný nie je a ani nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, dávok pomoci v hmotnej núdzi, dávok sociálnych služieb a dávok osôb zdravotne postihnutých.

Z potvrdenia o návšteve školy Základnej školy s materskou školou Krompachy vyplynulo, že mal. V. K. bol v školskom roku 2016/2017 žiakom 1. B. triedy.

Rodný list V. K. potvrdzuje, že bol narodený dňa 4.2.2010 a jeho rodičmi sú W. K. a R. Uličná.

Podľa správy z Mestského úradu Bánovce nad Bebravou obžalovaný nebol riešený za žiaden priestupok a neboli na neho podané žiadne sťažnosti.

Z lustrácie v registri priestupkov vyplynulo, že obžalovaný W. K. sa nedopustil žiadneho priestupku.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/96/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/110/2007 zo dňa 21.09.2007, právoplatným dňa 09.09.2009 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/96/2014 vyplynulo, že trestným rozkazom zo dňa 25.8.2014, právoplatným dňa 24.9.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa dopustil v období od 1. júna 2011 do 25.8.2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil a tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

V konaní nebola pochybnosť o tom, že mal. V. K., nar. X.X.XXXX je synom oprávnenej R. L. a obžalovaného W. K., čo preukazuje rodný list maloletého. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8P/108/2012 zo dňa 26.9.2013, právoplatným dňa 10.12.2013 bolo preukázané, že mal. V. K. bol zverený do osobnej starostlivosti oprávnenej R. L. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 50,- eur mesačne, ktoré mal platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Vzhľadom na vek maloletého je zrejmé, že ide o osobu, ktorá nie je schopná sama sa živiť a tak vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nemu stále trvá.

Obžalovaný v konaní nepoprel zákonnosť ani rozsah uloženej vyživovacej povinnosti, o ktorej mal vedomosť. V konaní nebolo ani sporné, že obžalovaný v žalovanom období a až doposiaľ (do dňa vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku tunajším súdom) vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi platením výživného ani vo forme osobnej starostlivosti. Uvedená skutočnosť bola dokázaná na základe výpovede obžalovaného, ktorý vypovedal o tom, že výživné na syna V. oprávnenej R. L. počas celého žalovaného obdobia neplatil, so synom nebol v žiadnom kontakte. Tieto skutočnosti až ku dňu rozhodovania súdom potvrdila výpoveďou svedkyňa R. L., ktorá uviedla, že obžalovaný z titulu výživného na syna nezaplatil vôbec nič, nikdy syna ani nenavštívil, resp. neposlal žiadne dary. Maloletý syn však netrpel núdzou v dôsledku pomoci blízkych osôb.

Z listinných dôkazov - oznámení zamestnávateľov obžalovaného bolo preukázané, že obžalovaný bol počas žalovaného obdobia v pracovnom pomere, čo potvrdil svojou výpoveďou aj obžalovaný, ktorý uviedol, že nikdy sa nestalo, aby bol od septembra 2014 bez práce. Zamestnania menil kvôli tomu, aby viac zarábal. V konaní neboli zistené okolnosti, ktoré by mu objektívne vo vzťahu k výživnému bránili riadne a včas plniť si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k synovi ako napr. zlý zdravotný stav, resp. poberanie sociálnych dávok v miere nedosahujúcej výšku životného minima, čo potvrdil aj sám obžalovaný, že doposiaľ nepoberal žiadne sociálne dávky a bolo to preukázané aj oznámením Obvodného súdu pre Prahu 5.

Súd mal za to, že na základe takto zisteného skutkového stavu obžalovaný mohol a bol spôsobilý v žalovanom období výživné platiť, a to v súdom určenej výške 50,- eur mesačne. Platenie výživného obžalovanému dovoľoval jeho príjem (o výške ktorého vypovedal obžalovaný a ktorý vyplynul z potvrdení zamestnávateľov obžalovaného), avšak obžalovaný aj napriek tomu svoju zákonnú povinnosť bezdôvodne neplnil.

Skutočnosti uvádzané obžalovaným v rámci svojej obrany, že oprávnená nechcela po ňom ani korunu, resp. výživné neplatil, pretože ho nemal kam poslať, oprávnená si našla priateľa a on nevedel, kam sa odsťahovali a keď sa dozvedel, že má priateľa proste výživné prestal poslať sú skutkovo a právne irelevantné a zároveň boli vyvrátené svedkyňou R. L..

Keďže vina obžalovaného bola v konaní nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal vinným zo spáchania skutku popísaného vo výroku rozsudku.

Súd ustálil zistený skutkový stav podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona v zmysle ktorého, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Čo sa týka vyčísleného dlhu na výživnom oproti obžalobe upravil sumu

dĺžného výživného na sumu 1.750, eur, pričom vychádzal zo súdom určenej výšky vyživovacej povinnosti (50,- eur mesačne).

Obžalovaný nevyužil možnosť tzv. účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zákona, keďže ani dodatočne dlh na výživnom neuhradil, išlo z jeho strany teda len o účelové tvrdenie, že tak hodlá urobiť.

Obžalovaný W. K. naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Uvedeného konania sa dopustil tak, v dobe od 24. septembra 2014 doposiaľ neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na syna V. K., nar. 4.2.2010, určenú rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 8P/108/2012 zo dňa 26.9.2013 vo výške 50,- eur, ktorú mal platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky R. Uličnej, pričom výživné neuhrádzal aj keď bol zamestnaný a tak konal, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/96/2014 zo dňa 25.8.2014.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku, najmä z jeho dlhodobého konania, kedy neuhrádzal výživné ani čiastočne napriek tomu, že mal príjem, je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože nechcel platiť výživné, hoci mohol, čím chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu zákonného nároku na výživu zo strany rodičov.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 a § 49 ods. 2 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani príťažujúcu okolnosť.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, u ktorého bol preukázaný sklon v páchaní takejto trestnej činnosti, keďže jeho predchádzajúce podmienené odsúdenie za ten istý trestný čin nevedlo k náprave, s poukazom na skutočnosť, že v neplnení si vyživovacej povinnosti pokračoval kontinuálne po tomto právoplatnom odsúdení a konal po dobu takmer troch rokov (do doby rozhodnutia prvostupňovým súdom), vyživovaciu povinnosť si neplnil vôbec, čo preukazuje jeho ľahostajný prístup k plneniu si zákonnej, vyživovacej povinnosti, má súd zato, že je na neho možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, ktorý mu súd uložil pri dolnej hranici trestnej sadzby (vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby 1 až 5 rokov), keďže iný druh trestu by u neho už nesplnil prevýchovný a preventívny účel.

Pri určení trestu súd vychádzal i z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. poriadku, v zmysle ktorého bolo nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby (v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/96/2014).

Na výkon trestu odňatia slobody ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od

páchania trestných činov. Iba nepodmienečný trest odňatia slobody môže zabezpečiť, aby si obžalovaný uvedomil, že na výživu svojich detí je podľa zákona povinný prispievať každý z rodičov.

Súd ešte dodáva, že do konania podľa § 256 ods. 3 Tr. poriadku nepripustil ako poškodenú R. L. ktorej bolo v prípravnom konaní priznané postavenie poškodenej strany z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo zo zákona. Dlh obžalovaného na nezaplatenom výživnom teda nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti, preto osoba vo vzťahu ku ktorej bolo treba plniť výživné, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.